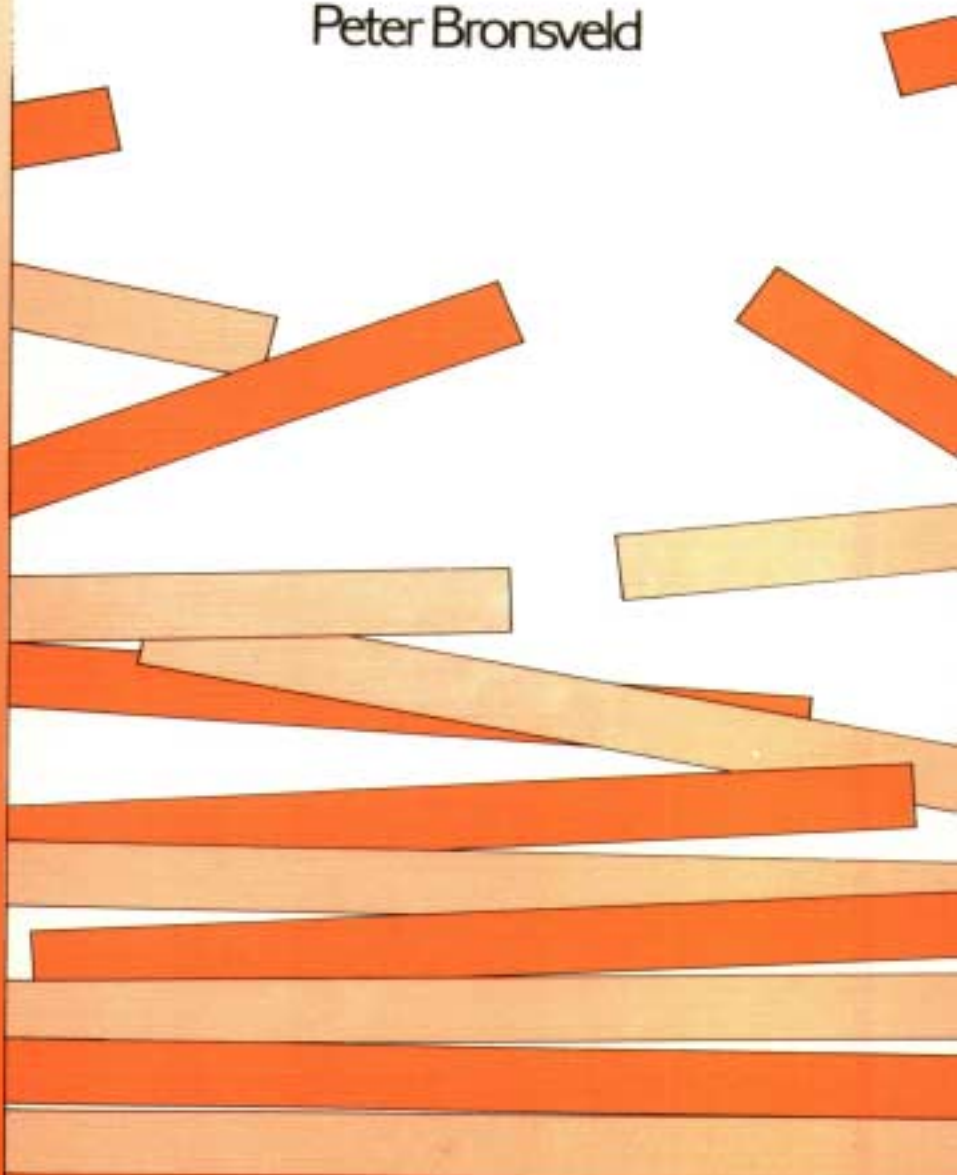

Kracht van Omhoog

Basisstudies 5

Peter Bronsveld

Basisstudies 5

Peter Bronsveld

- De betekenis van de doop
- het levende woord
- Het spreken in tongen
- Wederzijds dienstbetoon
- De tegenstander
- Engelen

CIP-GEGEVENS KONINKLIJKE BIBLIOTHEEK, DEN HAAG

Bronsveld, Peter

Basisstudies/ Peter Bronsveld,

-Gorinchem: Kracht van Omhoog

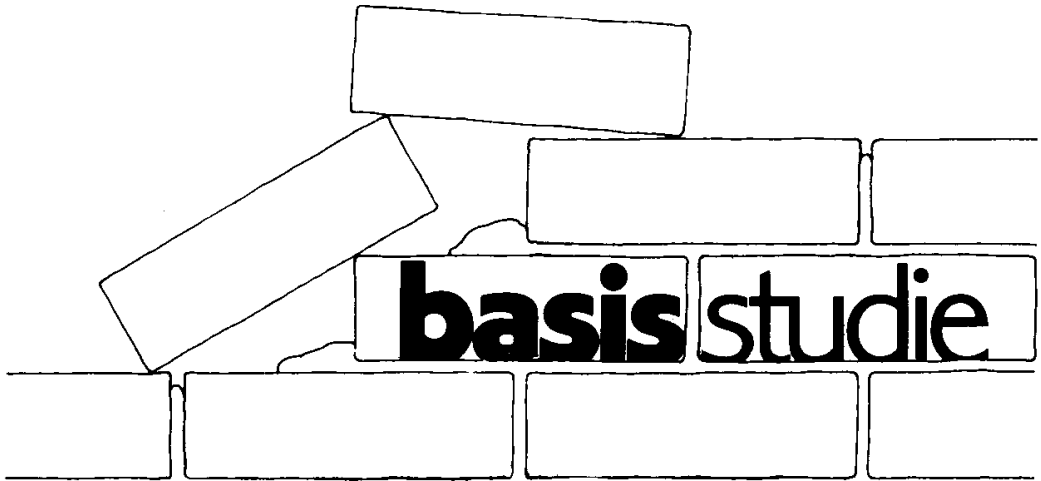
5: De betekenis van de doop, het levende woord, het spreken in tongen,
wederzijds dienstbetoon, de tegenstander

Met lit. opg.

ISBN 90-6261-525-2

SISO 255 UDC 242

Trefw.: geloofsleven

de betekenis van de doop

Eén van de belangrijkste elementen van 'het fundament van ons geloof' is ongetwijfeld: de doop. Deze is noodzakelijk voor een goede start van ons geloofsleven. Wie werkelijk gelooft, zal ook gedoopt willen worden:

- 'Wie gelooft en zich laat dopen, zal behouden worden' (Marcus 16:16).

Er is voor het eerst sprake van de doop in het Nieuwe Testament bij het optreden van Johannes de Doper:

- 'Toen liep Jeruzalem en heel Judéa en de gehele Jordaanstreek tot hem uit, en zij *lieten zich in de rivier, de Jordaan, door hem dopen*, onder belijdenis van hun zonden' (Mattheüs 2:5,6).

Deze doop werd door God Zelf ingesteld. Johannes doopte op grond van een goddelijke opdracht:

- 'Ik kende Hem niet, maar Hij, *die Mij gezonden had om te dopen* met water, die had tot mij gezegd: Op wie gij de Geest ziet nederdalen en op Hem blijven, deze is het, die met de Heilige Geest doopt' (Johannes 1:33).

Voor de doop van Johannes werd persoonlijk geloof gevraagd -geloof in de vergeving, die de mens ook buiten de tempelrituelen om zou kunnen ontvangen. Later verklaarde Paulus wat de betekenis van de doop van Johannes was geweest:

- 'Johannes doopte een doop van bekering en zeide tot het volk, dat zij moesten geloven in Hem, die na

hem kwam, dat is in Jezus' (Handelingen 19:4).

Ook Jezus Zelf erkende de doop van Johannes. Om dit te bewijzen liet Hij Zich eveneens dopen:

- 'Toen kwam Jezus uit Galiléa naar de Jordaan tot Johannes, om Zich door hem te laten dopen. Maar deze trachtte Hem daarvan terug te houden en zeide: Ik heb nodig door U gedoopt te worden en komt Gij tot mij ? Jezus echter antwoordde en zeide tot hem: Laat Mij thans geworden, want aldus betaamt het ons alle gerechtigheid te vervullen' (Mattheüs 3:13- 15).

Door zijn doop stemde Jezus in met de wijze waarop Johannes doopte: in de rivier de Jordaan, door onderdompeling. Vandaar dat er vermeld wordt:

- 'Terstond nadat Jezus gedoopt was, steeg Hij op uit het water' (Mattheüs 3:16).

De doop als teken

Luther heeft gezegd: Het Griekse woord 'baptizei' kan het beste weergegeven worden door 'dopen'. Wij dopen iets in water, opdat het geheel door water bedekt zal worden. Calvijn stelde: Het woord dopen

betekent 'onderdompelen'. In de doop legt de dopeling getuigenis af van wat er in zijn leven reeds gebeurd is. De doop is een zichtbaar symbool dat een onzichtbare werkelijkheid uitdrukt en een getuigenis op aarde:

- 'En drie zijn er, die getuigen op de aarde: de Geest *en het water* en het bloed' (1 Johannes 5:8).

De doop beeldt een geestelijke realiteit uit, evenals de zondvloed dat destijds deed. De ondergang van de toenmalige wereld was een beeld van het eeuwige verderf van de onrechtvaardigen.

- 'Als tegenbeeld daarvan redt u thans de doop, die niet is een afleggen van lichamelijke onreinheid, maar een bedek van een goed geweten tot God' (1 Petrus 3:2 1).

Reiniging

Door de doop belijdt de dopeling zijn vertrouwen op God, Die hem de innerlijke zekerheid gaf van reiniging door het bloed van Jezus. Door de doop belijdt hij zijn rechtvaardigheid:

- 'Laten wij toetreden met een waarachtig hart, in volle verzekerdheid des geloofs, met een hart dat door besprenging gezuiverd is van besef van kwaad, *en met een*

lichaam, dat gewassen is met zuiver water' (Hebreeën 10:22).

Christus, daar gij met Hem begraven zijt in de doop' (Colossenzen 2:11,12).

Besnijdenis van het hart

In het oude verbond was de besnijdenis het teken van het verbond dat God met Abraham en zijn natuurlijke nakomelingen oprichtte. Bij het nieuwe verbond is er een teken aan het hart.

Het heeft betrekking op de levensvernieuwing van de inwendige mens. Van zijn verstand en zijn hart:

- 'Want dit is het verbond, waarmee Ik Mij verbinden zal aan het huis Israëls na die dagen, spreekt de Here: Ik zal mijn wetten in hun verstand leggen, en ik zal die in hun harten schrijven' (Hebreeën 8:10).

Zo is er in het nieuwe verbond een 'besnijdenis die niet met handen geschiedt'. De doop is daarvan het symbool. Zoals bij het avondmaal het brood niet letterlijk het lichaam des Heren is, maar een beeld van zijn mystiek lichaam, zo is ook de doop niet het afleggen van de oude mens zelf, maar het symbolische getuigenis daarvan:

- 'In Hem zijt gij ook met een besnijdenis, die geen werk van mensenhanden is, besneden door het afleggen van het lichaam des vlezes, in de besnijdenis van

De besnijdenis van Christus wordt in tegenstelling tot die van Mozes, verricht door de Heilige Geest, in de inwendige mens, aan het hart. Vandaar dat het getuigenis van de doop voor alle kinderen Gods is, zonder onderscheid van sekse:

- 'Zij lieten zich dopen, zowel mannen als vrouwen' (Handelingen 8:12).

De nieuwtestamentische besnijdenis is geestelijk.

Zij wordt verricht in het hart:

- 'Want wij zijn de besnijdenis, die door de Geest Gods Hem dienen, die in Christus Jezus roemen en niet op vlees vertrouwen' (Filippenzen 3:3).

De besnijdenis was in het Oude Testament voor de natuurlijke nakomelingen van Abraham. In het nieuwe verbond geldt natuurlijke afstamming niet meer, maar slechts geestelijk nakomelingschap:

- 'Indien gij nu van Christus zijt, dan zijt gij zaad van Abraham, en naar de belofte erfgenamen' (Galaten 3:29).

Levensvernieuwing

De wedergeboorte, de levensvernieuwing die Gods Geest in ons werkt, wordt door de doop uitgebeeld. Vandaar dat de doop het ‘bad der wedergeboorte’ wordt genoemd:

- ‘(Hij heeft) ons gered door het *bad der wedergeboorte en der vernieuwing door de Heilige Geest*, die Hij rijkelijk over ons heeft uitgestort door Jezus Christus, onze Heiland, opdat wij, gerechtvaardigd door zijn genade, erfgenamen zouden worden overeenkomstig de hope des eeuwigen levens’ (Titus 15-7).

In de doop legt men getuigenis af dat het oude voorbij is, en het nieuwe is gekomen. Men verklaart dat men niet langer in de zonde kan leven, omdat die er niet meer bij hoort:

- ‘Of weet gij niet, dat wij allen, *die in Christus Jezus gedoopt zijn*, in zijn dood gedoopt zijn? Wij zijn dan met Hem begraven door de doop in de dood, opdat, gelijk Christus uit de doden opgewekt is door de majesteit des Vaders, zo ook wij in nieuweid des levens zouden wandelen’ (Romeinen 6:3,4).

Bij het opstaan uit het ‘watergraf’ geeft de gelovige aan, dat hij alle contacten met het leven in de zonde verbroken heeft:

- ‘Wie naar het vlees geleden heeft, moet zich wapenen met de gedachte, dat hij onttrokken is aan de zonde’ (1 Petrus 4:1).

In de doop geeft men uitdrukking aan de innerlijke verbondenheid met de Heer in zijn sterven, opstanding en Hemelvaart:

- ‘En heeft ons mede opgewekt en ons mede een plaats gegeven in de hemelse gewesten, in Christus Jezus’ (Efeziërs 2:6).

Bede van een goed geweten

Wie zich laat dopen geeft aan dat hij met God in het reine gekomen is. Daarop kan hij ook bidden om de Heilige Geest:

- ‘*De doop is niet een afleggen van lichamelijke onreinheid*, maar een bede van een goed geweten tot God, door de opstanding van Jezus Christus, die aan de rechterhand Gods is, naar de hemel gegaan, terwijl engelen en machten en krachten Hem onderworpen zijn’ (1 Petrus 3:21,22).

Jezus Zelf is hierin het goede voorbeeld geweest. Hij bad bij zijn doop met een goed geweten om de volheid van Gods Geest en ontving deze ook:

- 'En het geschiedde, terwijl al het volk gedoopt werd, dat, *toen ook Jezus gedoopt werd en in gebed was*, de hemel zich opende, en de Heilige Geest in lichamelijke gedaante als een duif op Hem nederdaalde, en dat er een stem kwam uit de hemel: Gij zijt mijn Zoon, de geliefde, in U heb Ik mijn welbehagen' (Lucas 3:21,22).

Dit was ook de verwachting van de eerste christenen - op de waterdoop hoorde de belofte van de Geest ontvangen te worden:

- 'Bekeert u en *een ieder van u late zich dopen op de naam van Jezus Christus, tot vergeving van uw zonden, en gij zult de gave des Heiligen Geestes ontvangen*. Want voor u is de belofte en voor uw kinderen en voor allen, die verre zijn, zovelen als de Here, onze God, ertoe roepen zal' (Handelingen 2:38,39).

Dezelfde volgorde zien wij ook bij de jonge gelovigen in Samaria:

- 'Toen nu de apostelen te Jeruzalem hoorden, dat Samaria het woord

Gods had aanvaard, zonden zij tot hen Petrus en Johannes, die, daar aangekomen, voor hen baden, dat zij de Heilige Geest mochten ontvangen. *Want deze was nog over niemand van hen gekomen, maar zij waren alleen gedoopt in de naam van de Here Jezus*. Toen legden zij hun de handen op en zij ontvingen de Heilige Geest' (Handelingen 8:14-17).

Voor kinderen?

Waar bewuste bekering en geloof worden geëist, kunnen kinderen niet gedoopt worden. Maar we mogen hun wel een zegen meegeven' Door het gebed kunnen de gelovige ouders hun kinderen scheiden van de machten der duisternis die op hen aandringen:

- 'De ongelovige man is geheiligd in zijn vrouw en de ongelovige vrouw is geheiligd in de broeder. Anders zouden immers uw kinderen onrein zijn, doch nu zijn zij heilig' (1 Corinthiërs 7:14).

Kinderen mogen aanspraak maken op de zegen van de Heer:

- 'Voor zodanigen is het Koninkrijk der hemelen' (Mattheüs 19: 14).

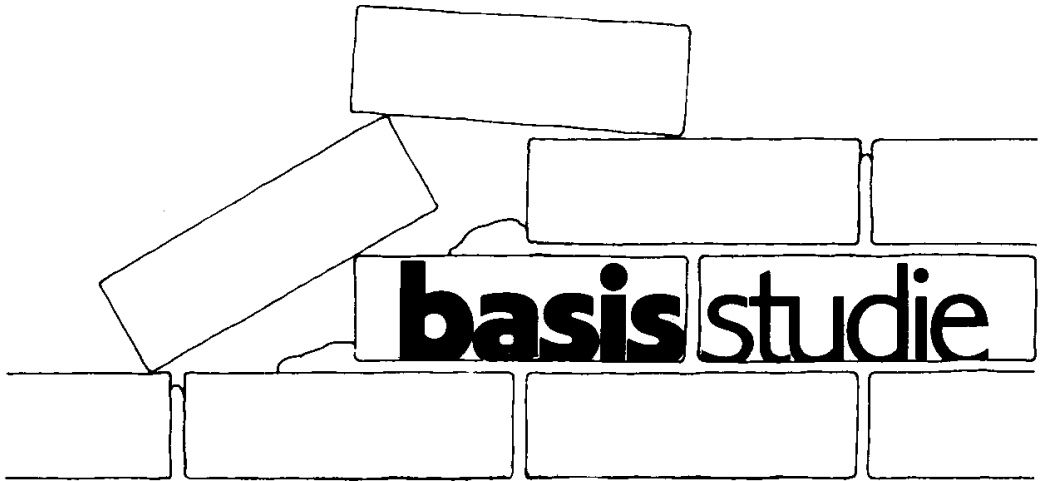
Jezus heeft de kinderen niet gedoopt, maar hen gezegend. Zijn methode was goed en deze mogen wij navolgen:

- 'En zij brachten de kinderen tot Hem, opdat Hij ze zou aanraken.... En Hij omarmde ze en hun de handen opleggende, zegende Hij ze' (Marcus 10:13,16).

De gemeente

Wie zich laat dopen geeft hiermee te kennen dat hij zich ook openstelt voor de gemeenschap van Gods kinderen. Door dit publieke getuigenis dat hij van zijn christenzijn aflegt, wordt hij ook openlijk toegevoegd aan de gemeente:

- 'Zij dan, die zijn woord aanvaardden, lieten zich dopen en op die dag werden ongeveer drieduizend zielen toegevoegd' (Handelingen 2:41).

het levende woord

Gods woord! God geeft uitdrukking aan zijn wil door *te spreken*. Hij spreekt, en het is er:

- ‘Door het geloof verstaan wij, dat de wereld *door het woord Gods* tot stand gebracht is, zodat het zichtbare niet ontstaan is uit het waarneembare’ (Hebreeën 11:3).

Het is ditzelfde spreken van God waardoor de wereld ‘draaiende’ gehouden wordt:

- ‘Deze de afstraling zijner heerlijkheid en de afdruk van zijn wezen, *die alle dingen draagt door het woord zijner kracht...*’ (Hebreeën 1:3).

Gods stem onder ons

Ook in het leven van de mens volvoert God zijn wil door te spreken. Hij doet dit echter niet buiten diens instemming

om. Eerst maakt de Heer hem zijn voornemen bekend om vervolgens te wachten op diens instemming met dit voornemen - waarop Hij zijn plannen volvoert! God spreekt, verwacht geloof en doet vervolgens naar hetgeen Hij beloofde. Ongeloof daarentegen, doet Gods woord te niet:

- ‘Want ook ons is het evangelie verkondigd evenals hun, maar het woord der prediking was hun niet van nut, omdat het niet met geloof gepaard ging bij hen die het hoorden’ (Hebreeën 4:2)

De Heer liet zijn volk in Egypte aanzeggen dat Hij hen naar het Beloofde Land zou brengen, zij weigerden echter op dit woord hun vertrouwen te vestigen, met gevolg dat de Heer stellen moest: ‘Nooit zullen zijn tot mijn rust ingaan’. Ook voor de

gelovigen van het nieuwe verbond geldt dit principe: geloof in het woord dat God spreekt, brengt zegen en de vervulling van zijn beloften:

- ‘Daarom moeten wij te meer aandacht schenken *aan hetgeen wij gehoord hebben*, opdat wij niet afdrijven. Want indien *het woord* door bemiddeling van engelen gesproken *van kracht is gebleken....* hoe zullen wij dan ontkomen, indien wij geen ernst maken met zulk een heil dat allereerst verkondigd is door de Here, (Hebreeën 2:1-3).

Jezus en het woord

Ook Jezus' eigen bediening levert het bewijs dat God werkt door zijn woord. Door dat woord werden duivelen uitgedreven:

- ‘Toen het nu avond werd, bracht men vele bezetenen tot Hem; en Hij *dreef de geesten uit met zijn woord* en die ernstig ongesteld waren genas Hij allen’(Mattheüs 8:16).

Door zijn woord werden zieken genezen:

- ‘Toen Hij het huis was binnen gegaan, kwamen de blinden tot Hem.... *en Jezus zeide: 'U geschiede naar Uw geloof'* (Mattheüs 9:28).

Zijn woorden stilden een storm:

- ‘En Hij, wakker geworden, bestrafte de wind en de wilde wateren. En zij kwamen tot rust en het werd stil.... En zij werden bevreesd en zeiden met verbazing tot elkander: Wie is toch deze, dat Hij ook aan de winden en aan het water bevelen geeft en zij Hem gehoorzaam zijn? (Lucas 8:24,25).

Boven alles brachten Jezus' woorden daar waar ze geloofd werden, gééstelijke vernieuwing, waarachtig leven:

- ‘De Geest is het, die leven maakt, het vlees doet geen nut; de woorden die Ik tot u gesproken heb, zijn geest en leven’ (Johannes 6:63). Jezus 'discipelen herkend en dat zijn woorden eeuwig leven schonken:
- ‘Jezus zeide dan tot hen: Gij wilt toch ook niet weggaan? Simon Petrus antwoordde Hem: Here, tot wie zullen wij heengaan? Gij *hebt woorden van eeuwig leven*; en wij hebben geloofd en erkend, dat Gij zijt de Heilige Gods’ (Johannes 6:67-70).

Redding

Het is door het woord van God dat wij behouden werden:

- ‘Hoe zullen zij dan Hem aanroepen, in wie zij niet geloofd hebben? Hoe geloven in Hem, *van wie zij niet gehoord hebben? Hoe horen zonder prediker?* En hoe zal men prediken zonder gezonden te zijn’ (Romeinen 10: 14 en 15).

Wedergeboorte

Door dat woord werd onze inwendige mens tot nieuw leven gewekt:

- ‘Naar zijn raadsbesluit *heeft Hij ons voortgebracht door het woord der waarheid*, om in zekere zin eerstelingen te zijn onder zijn schepselen’ (Jacobus 1:18).
- ‘Nu gij uw zielen door gehoorzaamheid aan de waarheid gereinigd hebt tot ongeveinsde broederliefde, hebt dan elkander van harte en bestendig lief, *als wedergeboren, en niet uit vergankelijk, maar uit onvergankelijk zaad, door het levende en blijvende woord van God*’ (1 Petrus 1:22 en 23).

Levensheiliging

Het is het woord van de Heer dat ons gedachteleven vernieuwt:

- ‘Leg dan af alle kwaadwilligheid, alle bedrog, huichelarij, afgunst en alle kwaadsprekerij, en verlangt als pasgeboren kinderen naar de

redelijke, onvervalste melk, opdat gij daardoor moogt opwassen tot zaligheid’ (1 Petrus 3:2).

- ‘Gij zijt rein om het woord, dat ik tot u gesproken heb’ (Johannes 15:3).
- ‘Mannen, hebt uw vrouw lief, evenals Christus zijn gemeente heeft liefgehad en Zich voor haar overgegeven heeft, om haar te heiligen, *haar reinigende door het waterbad met het woord*, en zo Zelf de gemeente voor Zich te plaatsen, stralend, zonder vlek of rimpel of iets dergelijks, zó dat zij heilig is en onbesmet’ (Efeziërs 5:25-27).

Overwinning

Ook overwinning op het rijk der duisternis wordt ons deel door het woord:

- ‘Ik heb u geschreven, jongelingen, want gij zijt sterk en *het woord Gods blijft in u en gij hebt de boze overwonnen*’ (1 Johannes 2:14).
- ‘En zij hebben hem overwonnen door het bloed van het Lam en *door het woord van hun getuigenis....*’ (Openbaring 12:11).
- ‘En neemt de helm des heils aan en *het zwaard des Geestes, dat is het woord van God....*’ (Efeziërs 6:17).

Gaven en krachten

Het is door het woord dat Gods Geest wordt uitgestort en wonderen en tekenen onder zijn volk werkt:

- ‘Dit alleen zou ik van u willen weten: hebt gij de Geest ontvangen *ten gevolge* van de werken der wet, of van *de, prediking van het geloof?*’ (Galaten 3:2).
- ‘Doch zij gingen heen en predikten overall, terwijl de Here medewerkte en *het woord bevestigde* door de tekenen, die erop volgden’ (Marcus 16:20).

De leiding van Gods Geest

Wat was nu het geheim van de kracht die er school in de woorden van Jezus? Het antwoord is dat zij niet alleen de bedoelingen van de Heer vertolkten in algemene zin, maar ook uitgesproken werden onder de leiding van de Geest:

- ‘Ik heb niet uit Mijzelf gesproken, maar de Vader, die Mij heeft gezonden, heeft Zelf Mij een gebod gegeven, wat Ik zeggen en spreken moet’ (Johannes 12:49).
- ‘Wat Ik spreek, spreek Ik zo, als de Vader Mij gezegd heeft’ (Johannes 12:50).

Datzelfde principe geldt ook voor zijn volgelingen bij het brengen van zijn woord:

- ‘Niet dat wij uit onszelf bekwaam zijn iets als ons werk in rekening te brengen, maar onze bekwaamheid is Gods werk, die ons bekwaam gemaakt heeft om dienaren te zijn van een nieuw verbond, *niet der letter, maar des Geestes, want de letter doodt, maar de Geest maakt levend*’ (2 Corinthiërs 3:5 en 6).
- ‘Wij hebben niet de geest der wereld ontvangen, maar de Geest uit God, opdat wij zouden weten, wat ons door God in genade geschonken is. Hiervan spreken wij dan ook *met woorden, die niet door menselijke wijsheid, maar door de Geest geleerd zijn*, zodat wij het geestelijke met het geestelijke vergelijken’ (1 Corinthiërs 2:13 en 14).

Is het wonder dat Paulus’ prediking, verricht in volle afhankelijkheid van de leiding van Gods Geest bij de verkondiging, gepaard ging met grote kracht:

- ‘Mijn spreken en mijn prediking kwam ook niet met meeslepende woorden van wijsheid, maar met betoon van geest en kracht, opdat uw geloof niet zou rusten op wijsheid van mensen, maar op kracht van God’ (1 Corinthiërs 1:4 en 5).

De bijbel - Gods Woord

Gods woord - de bijbel - levert een neerslag van wat God door zijn Zoon gesproken heeft. Zijn woorden werden opgetekend, opdat Gods Geest deze als uitgangspunt voor zijn spreken zou kunnen gebruiken:

- ‘Dit heb Ik tot u gesproken, terwijl Ik nog bij u verblijf-, maar de Trooster, de Heilige Geest, die de Vader zenden zal in mijn naam, die zal u alles leren en u te binnen brengen al wat Ik u gezegd heb’ (Johannes 14:25 en 26).

Van ‘Gods Woord’ ontvangen wij slechts zoveel als wij in gegeven omstandigheden bevatten, begrijpen en verwerken kunnen:

- ‘Nog veel heb Ik u te zeggen, maar gij kunt het thans niet dragen; doch wanneer Hij komt, de Geest der waarheid, zal Hij u de weg wijzen tot de volle waarheid; want Hij zal niet uit Zichzelf spreken, maar al wat Hij hoort, zal Hij spreken en de toekomst zal Hij u verkondigen. Hij zal Mij verheerlijken, want Hij zal uit het mijne nemen en het u verkondigen’ (Johannes 16:12-14).

Onderscheiding

Het grote geheim van geestelijke groei is dan ook het zoeken naar geestelijke

fijngevoeligheid onder leiding van Gods Geest;

- ‘Hoewel gij, naar de tijd gerekend, leraars behoort te zijn, hebt gij weer nodig dat men u de eerste beginselen van de uitspraken Gods leert, en gij hebt nog melk nodig en geen vaste spijs. Want ieder, die nog van melk leeft, heeft geen weet van de rechte prediking: hij is nog een zuigeling. Maar de vaste spijs is voor de volwassenen, die door het gebruik hun zinnen geoefend hebben in het onderscheiden van goed en kwaad’ (Hebreeën 5:2-14).

Het geheim van het ervaren van de kracht van Gods woord ligt in het luisteren naar wat God aan de orde stelt - het woord dat in bepaalde situaties uit zijn mond uitgaat. God heeft gesproken door zijn Woord, maar Hij is ook nu een God die spreekt - door dat woord tot leven te wekken door zijn Geest, of réchtstreeks door zijn Geest tot ons hart:

- ‘Want zoals de regen en de snee uw van de hemel neerdaalt en daarheen niet weerkeert, maar doorvochtigt eerst de aarde en maakt haar vruchtbaar en doet haar uitspruiten en geeft zaad aan de zaaier en brood aan de eter, alzo zal *mijn woord*, dat uit *mijn mond uitgaat*,

ook zijn; het zal niet ledig tot Mij wederkeren, maar het zal doen wat Mij behaagt en dat volbrengen, waartoe Ik het zend' (Jesaja 55:10 en 11).

- 'Niet alleen van brood zal de mens leven, maar van alle *woord*, dat uit *de mond Gods* uitgaat' (Mattheüs 4:4).
- 'Geen woord dat van God komt, zal krachteloos wezen' (Lucas 1:37)

basis studie

het spreken in tongen

Wat is de zin van het spreken in tongen? Is het niet de laagste gave en moeten we ons niet veeleer uitstrekken naar gaven die belangrijker zijn? Waarom zou ik in tongen moeten spreken, waar de Heer mij misschien andere gaven toe wil delen? Wie met deze vragen in het achterhoofd de moeite neemt de bijbel na te slaan op wat deze over dit onderwerp te zeggen heeft, zal verrassende ontdekkingen doen. Gods Woord heeft wel dégelijk het één en ander over dit onderwerp te zeggen, klaar en duidelijk!

Kenmerkend voor de gemeente

Het spreken in tongen is de enige gave, die uitsluitend onder nieuwtestamentische gelovigen wordt gevonden. Praktisch alle andere Geestesgaven komt men ook elders in de bijbel tegen. Profetie, genezing,

wonderen en tekenen men vindt ze ook in het Oude Testament. De gave van het spreken in tongen daarentegen vormt een exclusief herkenningsteken van de gelovigen in het Nieuwe Verbond:

- ‘Als tekenen zullen deze dingen de gelovigen volgen: in nieuwe tongen zullen zij spreken(Marcus 16:17).

Door God zélf ingesteld

Het spreken in tongen is geen randverschijnsel, maar onderdeel van Gods bedoelingen met zijn volk. Deze gave werd door de Heer Zélf ingesteld als een wezenlijke dienst aan zijn gemeente:

- ‘En God heeft sommigen aangesteld in de gemeente, ten eerste apostelen, ten tweede profeten, ten derde leraars, verder

verscheidenheid van tongen' (1 Corintiërs 12:28).

Vervulling van profetie

Hoewel de profeten in het Oude Testament dit verschijnsel persoonlijk niet kenden, hebben zij er wel van gesproken. Schrijvend over het spreken in tongen citeert de apostel Paulus de profeet Jesaja, en constateert dat deze op het spreken in tongen gedoeld moet hebben, toen hij zei:

- 'Door lieden van een andere taal en door lippen van vreemden zal Ik tot dit volk spreken, en toch zullen zij naar Mij niet luisteren, zegt de Here' (1 Corintiërs 14:21).

Als op de Pinksterdag de honderdtwintig gelovigen in de opperzaal in tongen beginnen te spreken bij de uitstorting van de Heilige Geest, herkent Petrus daarin de vervulling van de profetie van Joël:

- 'Maar dit is het, waarvan gesproken is door de profeet Joël: En het zal zijn in de laatste dagen, zegt God, dat Ik zal uitstorten van mijn Geest op alle vlees en uw zonen en dochters zullen profeteren' (Handelingen 2:16 en 17).

Bewijs van de opstanding

De Heilige Geest zou de plaats van de opgestane Heer innemen als zijn vertegenwoordiger, naar Jezus' belofte:

- 'Doch Ik zeg u de waarheid: Het is beter voor u, dat Ik heenga. Want indien Ik niet heenga, kan de Trooster niet komen, maar indien Ik heenga, zal Ik Hem tot u zenden' (Johannes 16:7).

Het is dan ook niet verwonderlijk dat de apostel Petrus verband legde tussen het spreken in tongen en het feit dat de Heer was opgestaan. Het gebeuren op de Pinksterdag was voor hem het bewijs dat de opgestane Heer, Zich gezet had op Gods troon:

- 'God evenwel heeft Hem opgewekt, want Hij verbrak de weeën van de dood, naardien het niet mogelijk was dat Hij door hem werd vastgehouden. Deze Jezus heeft God opgewekt, waarvan wij allen getuigen zijn. Nu Hij dan door de rechterhand Gods verhoogd is en de belofte des Heiligen Geestes van de Vader ontvangen heeft, heeft Hij dit uitgestort wat gij ziet en hoort(Handelingen 2:24,32 en 33).

Gevolg van de Geestesdoop

Tot drie maal toe vermeldt de bijbel hoe mensen bij de vervulling met de Heilige Geest als reactie daarop in

tongen de Heer begonnen groot te maken. Het spreken in tongen is in veel gevallen de eerste gave die openbaar wordt, nadat men in Gods Geest werd gedoopt:

- ‘En zij werden allen vervuld met de Heilige Geest en begonnen met andere tongen te spreken, zoals de Geest het hun gaf uit te spreken’ (Handelingen 2:4).
- ‘En al de gelovigen uit de besnijdenis, die met Petrus waren medegekomen, stonden verbaasd, dat de gave van de Heilige Geest ook over de heidenen was uitgestort, want zij hoorden hen spreken in tongen en God grootmaken’ (Handelingen 10:45).
- ‘En toen Paulus hun de handen oplegde, kwam de Heilige Geest over hen, en zij spraken in tongen en profeteerden’ (Handelingen 19:6).

Teken voor buitenstaanders

Hoewel buitenstaanders het spreken in tongen doorgaans moeilijk plaatsen kunnen, ervaren zij wel het bovennatuurlijke karakter van dit verschijnsel. God heeft hun hiermee iets te zeggen:

- ‘Voorwaar, door mensen die een onverstaanbare taal spreken, en in een vreemde tongval zal tot dit

Volk spreken Hij, die tot hen gezegd heeft: dit is de rust, geeft de vermoeide rust, en dit is de verademing — maar, zij wilden niet horen’ (Jesaja 28: 11).

- ‘Derhalve zijn de tongen een teken riet voor hen, die geloven, maar voor de ongelovigen’ (1 Corinthiërs 14:22).

Tot persoonlijke stichting

Het spreken in tongen is één van de belangrijkste gaven voor de opbouw van het persoonlijke geestelijke leven. Het spreken in tongen heeft vooral waarde voor de persoon zelf die dit beoefent. De persoonlijke stichting die deze gave brengt, valt dan ook niet te veronachtzamen:

- ‘Wie in een tong spreekt, sticht zichzelf (1 Corinthiërs 14:3).

Tot opbouw van de gemeente

Wanneer het spreken in tongen in het openbaar plaatsvindt en vergezeld wordt van een vertolking kan hierdoor ook de gemeente op een hoger plan gebracht worden. De aanwezigen kunnen dan ook met de inhoud van het gesprokene instemmen:

- ‘Ik wilde wel, dat gij allen in tongen spraakt, maar liever nog, dat gij profeteerdet. Wie profeteert is meer dan wie in tongen spreekt,

tenzij hij dit ook uitlegt, zodat de gemeente stichting ontvangt' (1 Corinthiërs 14:5).

- 'Derhalve moet hij, die in een tong spreekt, bidden, dat hij het moge uitleggen. Want anders, indien gij een zegen uitspreekt met uw geest, hoe zal iemand, die als toehoorder aanwezig is, op uw dankzegging zijn amen spreken?' (1 Corinthiërs 14:13 en 16).

Gemeenschap met God

Het spreken in tongen is bij uitstek een gave, die de Heer zijn kinderen ter beschikking stelt om de gemeenschap met Hem te verdiepen:

- 'Want wie in een tong spreekt, spreekt niet tot mensen, maar tot God, want niemand verstaat het; door de Geest spreekt hij geheimenissen' (1 Corinthiërs 14:3).
- 'Maar gij, geliefden, bewaart uzelf in de liefde Gods, door uzelf op te bouwen in uw allerheiligst geloof en door te bidden in de Heilige Geest (Judas:20).

Aanbidding

Bij het spreken in tongen geeft de gelovige uiting aan de diepe verwondering die er in zijn hart leeft over de grootheid van zijn Heer. Waar

de eerste christenen in tongen spraken, stelden de omstanders vast, dat zij dit deden om de Heer te aanbidden:

- 'Wij horen hen met onze eigen taal van de grote daden Gods spreken' (Handelingen 4:26).
- 'Zij hoorden hen spreken in tongen en God grootmaken' (Handelingen 10:46).

Voorbede

Soms zijn de druk en de strijd die de gelovige innerlijk ervaart te groot om er met menselijke woorden uitdrukking aan te geven. Gods Geest komt hem dan te hulp door bij het spreken in tongen die woorden op de lippen te leggen die de verzuchtingen van zijn hart vertolken:

- 'En evenzo komt de Geest onze zwakheid te hulp; want wij weten niet wat wij bidden zullen naar behoren, maar de Geest zelf pleit voor ons met onuitsprekelijke verzuchtingen. En Hij die de harten doorzoekt, weet de bedoelingen des Geestes dat Hij namelijk naar de wil van God voor heiligen pleit' (Romeinen 8:26 en 27).

Strijd

Het spreken in tongen kan als wapen worden gehanteerd in de strijd tegen de machten der hel. De woorden die de

Heilige Geest de gelovige in de mond legt, fungeren daarbij als het zwaard des Geestes:

- ‘En neemt de helm des heils aan en het zwaard des Geestes, dat is het woord van God. En bidt daarbij met aanhoudend bidden en smeken bij elke gelegenheid in de Geest, daartoe wakende met alle volharding en smeking voor alle heiligen (Efeziërs 6:17 en 18).

Ook Jezus Zelf legde verband tussen het spreken in tongen en het uitdrijven van machten van satan:

- ‘Als tekenen zullen deze dingen de gelovigen volgen: in mijn naam zullen zij boze geesten uitdrijven, in nieuwe tongen zullen zij spreken’ (Marcus 16:17).

Lofprijzing

Zoals men in eigen taal de Heer kan grootmaken door Hem lof te zingen, zo kan men dit ook in tongen doen - op bestaande wijzen of op melodieën die direct door de Geest geïnspireerd werden:

- ‘Hoe staat het dan? Ik zal bidden met mijn geest, maar ook bidden met mijn verstand; ik zal lofzingen met mijn geest, maar ook lofzingen met mijn verstand’ (1 Corintiërs 14:15).

- ‘Wordt vervuld met de Geest en spreekt onder elkander in psalmen, lofzangen en geestelijke liederen en zingt en jubelt de Here van harte’ (Efeziërs 5:19).
- ‘Het woord van Christus wone rijkelijk in u, zodat gij psalmen, lofzangen en geestelijke liederen zingende, Gode dank brengt in uw harten’ (Colossenzen 3:16).

Aanzet tot profetie

Waar men door het spreken in tongen in een nauwe relatie met de Heer treedt, zal men zich niet alleen tegenover God uitspreken, maar ook leren verstaan wat Deze Zélf te zeggen heeft. Het is dan ook geen wonder dat het spreken in tongen vaak leidt tot profetische inspiratie. Als op Pinksterdag de gelovigen in tongen spreken, ziet Petrus daarin de vervulling van de uitspraak van Joël over het feit dat Gods kinderen bij de uitstorting van de Geest zouden profeteren:

- ‘Maar dit is het, waarvan gesproken is door de profeet Joël: En het zal zijn in de laatste dagen, zegt God, dat Ik zal uitstorten van mijn Geest op alle vlees ja, zelfs op mijn dienstknechten en mijn dienstmaagden zal Ik in die dagen van mijn Geest uitstorten en zij

zullen profeteren(Handelingen 2:17 en 18).

Ook bij andere gelegenheden leidde het spreken in tongen als vanzelf tot profetie:

- ‘En toen Paulus hun de handen oplegde, kwam de Heilige Geest over hen, en zij spraken in tongen en profeteerden’ (Handelingen 19:6).

Ook de apostel Paulus legde dit verband. In de gemeente in Korinte, waar het spreken in tongen druk werd gepraktiseerd, zou ook de profetie veelvuldig mogen worden gehoord:

- ‘Ik wil wel, dat gij allen in vreemde talen spreekt, maar meer dat gij profeteerdet’ (1 Corintiërs 14:5, Statenvertaling).

basis studie

wederzijds dienstbetoon

Liefdeloosheid en haat

We leven in een tijd waarin harmonieuze, menselijke relaties steeds zeldzamer beginnen te worden. De bijbel heeft dit voorspeld - hij zegt van de eindtijd:

- 'Dan zullen velen ten val komen en *zij zullen elkander overleveren en elkander halen*. En omdat de wetsverachting toeneemt, *zal de liefde van de meesten verkillen*' (Mattheüs 24:10,12).

Sprekend van de mentaliteit van de maatschappij in de eindtijd, stelt de apostel Paulus:

- 'Weet wel, dat er in de laatste dagen zware tijden zullen komen: want de mensen zullen zelfzuchtig zijn, geldgierig, pochers, vermetel, kwaadsprekers, aan hun ouders ongehoorzaam, ondankbaar,

onheilig, liefdeloos, trouweloos, lasteraars, onmatig, onhandelbaar, afkerig van het goede, verraderlijk, roekeloos, opgeblazen, met meer liefde voor genot dan voor God' (2 Timotheüs 3:1-4).

Het klimaat van het Koninkrijk

Wordt de eindtijd voor deze wereld een periode van geestelijke duisternis, onder Gods kinderen begint juist het licht door te breken:

- 'Maar gij, broeders, *zijt niet in de duisternis*, zodat die dag u als een dief overvallen zou: want *gij zijt allen kinderen des lichts en kinderen des dags*. Wij behoren niet aan nacht of duisternis toe' (1 Tessalonicenzen 5:4,5).

Het geestelijke klimaat onder Gods kinderen wordt dan ook gekenmerkt

door goedheid, gerechtigheid en waarheid:

- ‘Want gij waart vroeger duisternis, maar thans zijt gij licht in de Here; wandelt als kinderen des lichts - want *de vrucht des lichts bestaat in louter goedheid en gerechtigheid en waarheid*, - en toetst wat de Here welbehagelijk is’ (Efeziërs 5:8,9,10).

Het kenmerk van nieuw leven

Gods kinderen zijn herkenbaar aan de liefde die onder hen heerst - niet alleen de liefde tot God, maar ook de liefde tot elkander:

- ‘Een ieder, die gelooft, dat Jezus de Christus is, is uit God geboren, en ieder, die Hem liefheeft, die deed geboren worden, *heeft ook degene lief, die uit Hem geboren is*’ (1 Johannes 5:1).

De onderlinge liefde wordt zelfs als een van de meest essentiële kenmerken genoemd van waarachtig geestelijk leven:

- ‘Hieraan zijn de kinderen Gods en de kinderen des duivels kenbaar: een ieder, die de rechtvaardigheid niet doet, is niet uit God, *evenmin als wie zijn broeder niet liefheeft*’ (1 Johannes 3:10).

- ‘*Wie niet liefheeft, blijft in de dood*. Een ieder die zijn broeder haat, is een mensenmoorder en gij weet, dat geen mensenmoorder eeuwig leven blijvend in zich heeft’ (1 Johannes 3:14,15).

Daadwerkelijke inzet

Waarachtige liefde houdt meer in dan gevoelens van waardering en sympathie - liefde heeft te doen met daadwerkelijke inzet:

- ‘Hieraan hebben wij de liefde leren kennen, dat Hij zijn leven voor ons heeft ingezet; *ook wij behoren dan voor de broeders ons leven in te zetten*’ (1 Johannes 3:16).
- ‘Dit is mijn gebod dat gij elkander liefhebt, gelijk ik u heb liefgehad. Niemand heeft grotere liefde, dan dat hij zijn leven inzet voor zijn vrienden’ (Johannes 15:12,13).
- ‘Ten nieuw gebod geef ik u, dat gij elkander liefhebt; *gelijk Ik u liefgehad heb, dat gij ook elkander liefhebt*. Hieraan zullen allen weten, dat gij discipelen van Mij zijt, indien gij liefde hebt onder elkander’ (Johannes 13:34,35).

Deze grondregel voor onze opstelling tegenover onze broeders in de Heer,

noemt de bijbel de ‘koninklijke wet’ of ook ‘wet der vrijheid’:

- ‘Indien gij echter *de koninklijke wet* vervult naar het schriftwoord: Gij zult uw naaste liefhebben als uzelf, dan doet gij wél... Spreekt zó en handelt zó als mensen past, die door *de wet der vrijheid* zullen geoordeeld worden’ (Jakobus 2:8,12).

Dienstbaar aan Christus

Wie zich aan Christus overgeeft, doet daarmee afstand van zijn recht op ‘zijn eigen leven’:

- ‘En voor allen is Hij gestorven, *opdat zij, die leven, niet meer voor zichzelf zouden leven*, maar voor Hem, die voor hen gestorven is en opgewekt’ (2 Corinthiërs 5:15).

Jezus Christus volgen en dienen betekent dan ook: jezelf ten dienste van de ander stellen:

- ‘Want hoewel ik vrij sta tegenover allen, *heb ik mij allen dienstbaar gemaakt*, om er zoveel mogelijk te winnen’ (1 Corinthiërs 9:19).
- ‘Wij prediken niet onszelf, maar Christus Jezus als Here, en *onzelf als uw dienaren om Jezus’ wil*’ (2 Corinthiërs 4:5).

De genade van het dienen

Dienstwilligheid is voor God zulk een hoog gewaardeerde kwaliteit van zijn kinderen, dat Hij daar bijzondere genade voor verlenen wil. De Heer wil hen in het dienen bekwamen door hun daartoe een speciale genadegave te verlenen:

- ‘Wij hebben nu gaven, onderscheiden naar de genade, die ons gegeven is: ... *wie dient, in het dienen...*’ (Romeinen 12:6,7).
- ‘Dient elkander, een ieder naar de genadegave, die hij ontvangen heeft, als goede rentmeesters over de velerlei genade Gods.... Dient iemand, laat het zijn als uit kracht, door God verleend, opdat in alles God verheerlijkt worde door Jezus Christus, aan wie de heerlijkheid is en de kracht, in alle eeuwigheid! Amen’
(1 Petrus 4:10,11).

De apostel Paulus kende uit eigen ervaring deze genade van het dienen:

- ‘*Door de genade Gods ben ik, wat ik ben*, en zijn genade aan mij is niet vergeefs geweest, want ik heb meer gearbeid, dan zij allen, *doch niet ik, maar de genade Gods, die met mij is*’ (1 Corinthiërs 15: 10).

Het ambt van het dienen

In onze maatschappij krijgt men doorgaans een werkterrein toebedeeld op grond van de positie die men verkreeg. In Gods Koninkrijk is het juist andersom: de erkenning van een ambt komt voort uit de herkenning van de inzet die daaraan vooraf ging:

- ‘Gij weet, dat de regeerders der volken heerschappij over hen voeren en de rijksgroten oefenen macht over hen. Zo is het onder u niet. *Maar wie onder u groot wil worden, zal uw dienaar zijn, en wie onder u de eerste wil zijn, zal uw slaaf zijn,* - gelijk de Zoon des mensen niet gekomen is om Zich te laten dienen, maar om te dienen en zijn leven te geven als losprijs voor velen’ (Mattheüs 20:25-28).

Bijzondere bedieningen

Bereidheid tot dienstbetoon verwacht de Heer van elk van zijn kinderen. Maar dat wil niet zeggen, dat God niet sommigen voor een ‚speciale bediening’ roept:

- *’En God heeft sommigen aangesteld in de gemeente,* ten eerste apostelen, ten tweede profeten, ten derde leraars, verder krachten, daarna gaven van genezing, bekwaamheid om te helpen, om te besturen, en

verscheidenheid van tongen. Zijn zij soms allen apostelen? Allen profeten? Allen leraars? Allen krachten? Hebben soms allen gaven van genezing? Spreken soms allen in tongen? Vertolken zij soms allen?

(1 Corinthiërs 12:28-30).

Het doel van sommige van deze bedieningen is ánderen tot dienstbetoon te bekwamen en hen tot geestelijke volwassenheid te leiden:

- ‘En Hij heeft zowel apostelen als profeten gegeven, zowel evangelisten als herders en leraars, *om de heiligen toe te rusten tot dienstbetoon,* tot opbouw van het lichaam van Christus, totdat wij allen de eenheid des geloofs en der volle kennis van de Zoon Gods bereikt hebben, de mannelijke rijpheid, de maat van de wasdom der volheid van Christus’ (Efeziërs 4:11-13).

De eenvoud van het dienen

Waar sommige bedieningen in de gemeente meer op de voorgrond treden dan andere, bestaat het gevaar dat zij over-gewaardeerd worden. Vandaar dat de Heer maant tot terughoudendheid:

- *’Laat niet zovelen uwer leraars zijn,* mijn broeders, gij weet

immers, dat wij er des te strenger om geoordeeld zullen worden' (Jakobus 3:1).

Gods kinderen moeten bij hun streven om zich nuttig te maken tot welzijn van de gemeente vóór alles ontdekken waar hun beperkingen liggen:

- 'Want krachtens de genade, die mij geschonken is, zeg ik een ieder onder u: *koestert geen gedachten, hoger dan u voegen, maar gedachten tot bedachtzaamheid*, naar de mate van het geloof, dat God elkeen in het bijzonder heeft toebedeeld' (Romeinen 12:3).

Het eigene van ieders inbreng

De bijdrage die elk van de leden levert tot onderlinge opbouw, mag in zekere zin uniek worden genoemd:

- 'Want, gelijk wij in één lichaam vele leden hebben, *en de leden niet alle dezelfde werkzaamheden hebben, zo zijn wij, hoewel velen, één lichaam in Christus, maar ieder afzonderlijk leden ten opzichte van elkander*' (Romeinen 12:4,5).

Elk van de leden ontvangt niet alleen een bepaalde 'bediening', die bij hem - past, maar God geeft ook genade om deze op geheel eigen wijze uit te voeren:

- 'En aan Hem ontleent het gehele lichaam als een welsluitend geheel en bijeengehouden door de *dienst van al zijn geledingen naar de kracht, die elk lid op zijn wijze oefent*, deze groei des lichaams, om zichzelf op te bouwen in de liefde' (Efeziërs 4:16).
- 'God heeft evenwel het lichaam zó samengesteld, dat Hij meer eer gaf aan hetgeen misdeeld was, opdat er geen verdeeldheid in het lichaam zou zijn, maar de leden gelijkelijk voor elkander zouden zorgen' (1 Corinthiërs 12:24,25).

Zonder dat er sprake is van speciale bedieningen, kunnen Gods kinderen elkaar op vele wijzen dienen. We noemen er enkele van:

Open zijn tegenover elkaar:

- 'Legt daarom de leugen af en spreekt waarheid, ieder met zijn naaste, omdat wij leden zijn van elkander' (Efeziërs 4:25).

Elkaar aanvaarden

- 'Laten wij dan niet.... elkander oordelen' (Romeinen 14:13).
- 'Aanvaardt elkander, zoals Christus ons aanvaard heeft...' (Romeinen 15:7).

Elkaar vergeving schenken

- 'Indien de een tegen de ander een grief heeft, gelijk ook de Here u vergeven heeft, doet ook gij evenzo' (Colossenzen 3:13).

Eensgezind zijn onder elkaar

- 'Weest onderling eensgezind' (Romeinen 12:16).

Elkaar aanvuren

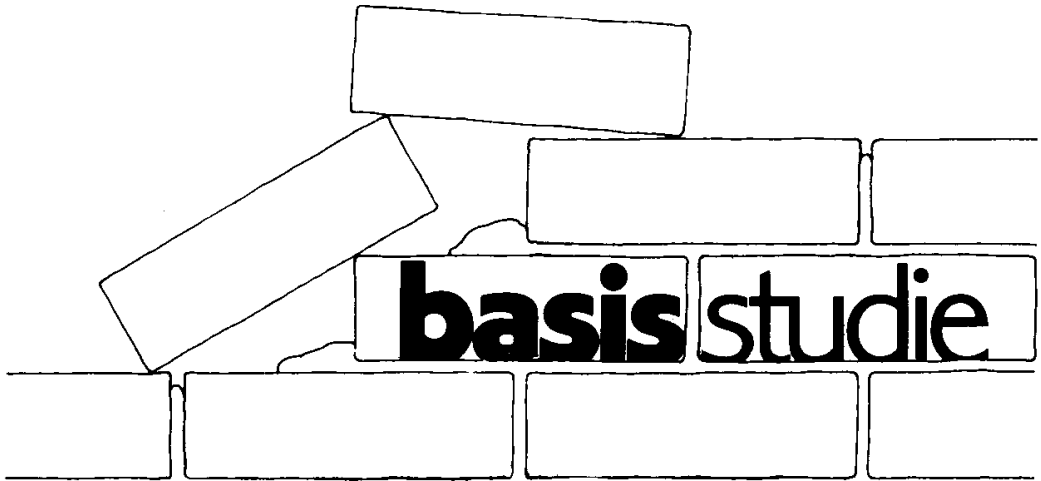
- 'Laten wij op elkander acht geven om elkaar aan te vuren tot liefde en goede werken' (Hebreeën 10:24).

Elkaar vermanen

- 'Ziet toe, broeders, dat bij niemand uwer een boos, ongelovig hart zij maar vermaant elkander dagelijks (Hebreeën 3:12,13).

Elkaar onderwijzen

- 'Het woord van Christus wone rijkelijk in u, zodat gij in alle wijsheid elkander leert en terechtwijst...' (Colossenzen 3:16).

de tegenstander

De duivel

Sommigen beweren dat hij niet bestaat. De vraag blijft dan: waar komt het kwaad in de wereld vandaan, als er geen duivel is? Anderen (h)erkennen dat er inderdaad een 'Macht van het kwaad' moet zijn. Maar ook dat werpt vragen op. Waar komt die Macht dan vandaan? God kan die toch niet geschapen hebben?!

Zijn oorsprong

In Ezechiël 28:12-17 en in Jesaja 14:12-15 wordt in bijbelse beeldspraak beschreven wat de oorspronkelijke staat van de satan was: hij werd door God geschapen als een glorieuze engel des lichts. Vandaar dat hij ook Lucifer -morgenster of lichtdrager - wordt genoemd. De bijbel vermeldt ook hoe hij vervolgens ten val kwam en werd wie hij nu is: de duivel.

Vol van wijsheid

Oorspronkelijk was de satan een toonbeeld van Gods wijsheid:

- 'Zo zegt de Here Here: *Volmaakt zijt gij van gestalte, vol van wijsheid, volkomen schoon*' (Ezechiël 28:12).

Vooraanstaand

Hem werd het voorrecht geschonken te verkeren in de tegenwoordigheid van God:

- 'Gij waart een beschuttende cherub met uitgespreide vleugels; Ik had u een plaats gegeven: *gij waart op de heilige berg der goden, wandelend te midden van vlamme stenen*' (Ezechiël 28:14).

Onberispelijk

Lucifer werd geschapen als een heilig en rechtvaardig wezen:

- ‘*Onberispelijk waart gij in uw wandel vanaf de dag dat gij geschapen werdt, totdat er onrecht in u werd gevonden*’ (Ezechiël 28:15).

Hoogmoed

De hoogmoed van zijn hart echter was het begin van zijn val:

- ‘*Trots was uw hart op uw schoonheid - met uw luister hebt gij ook uw wijsheid teniet doen gaan. Ter aarde wierp Ik u neer*’ (Ezechiël 28:17).

Rebellie

Vanuit zijn bevoorrechte positie zocht Lucifer zich te verheffen tot de positie van God zelf:

- ‘Gij overlegdet nog wel: Ik zal ten hemel opstijgen, boven de sterren Gods mijn troon oprichten en zetelen op de berg der samenkomst ver in het noorden; ik wil opstijgen boven de hoogten der wolken, *mij aan de Allerhoogste gelijkstellen*’ (Jesaja 14:13 en 14).

Zijn val

Hoogmoed komt voor de val! Lucifer werd uit Gods tegenwoordigheid verstoten. Daarmee werd hij tot wie hij is: de satan.

- ‘*Hoe zijt gij uit de hemel gevallen, gij morgenster, zoon des dageraads; hoe zijt gij ter aarde geveld, overweldiger der volken in het dodenrijk wordt gij neergeworpen, in het diepste der groeve*’ (Jesaja 14:12 en 15).

Zijn karakter

Met zijn val werd Lucifer een tegenstander van God en diens bedoelingen. Hij werd daarmee ook een tegenstander van de mens die daarin een belangrijke plaats inneemt. Wie weten wil wat het karakter van de satan is, en op welke wijze hij Gods plannen tracht te dwarsbomen, moet maar eens letten op de titels en namen waarmee hij genoemd wordt.

De boze

Eens als lichtdrager bekend, wordt hij nu als personificatie van de duisternis en het kwaad genoemd. Hij is voortaan De Boze!

- ‘Want dit is de verkondiging, die gij van den beginne gehoord hebt: dat wij elkander zouden liefhebben; niet gelijk Kaïn: *hij was uit de boze en vermoordde zijn broeder*’ (1 Johannes 3:11 en 12).
- ‘Het onkruid zijn *de kinderen van de boze*’ (Mattheüs 13:39).

De satan

Zijn bekendste naam is 'de satan', wat letterlijk 'de tegenstander' betekent. Dit beschrijft zijn inzet om Gods plannen te verijdelen:

- 'Wordt nuchter en waakzaam. *Uw tegenpartij*, de duivel, gaat rond als een brullende leeuw, zoekende wie hij zal verslinden. Wederstaat hem, vast in het geloof, wetende, dat aan uw broederschap in de wereld hetzelfde lijden wordt toegemeten' (1 Petrus 5:8 en 9).

De aanklager

De titel 'duivel' betekent letterlijk: aanklager. De satan wordt zo genoemd omdat hij de mens voortdurend voor God aanklaagt:

- 'Vervolgens deed Hij mij de hogepriester Jozua zien, staande vóór de Engel des Heren, *terwijl de satan aan zijn rechterhand stond om hem aan te klagen*. De Here echter zeide tot de satan: De Here bestraffe u, satan, ja de Here, die Jeruzalem verkiest, bestraffe u; is deze niet een brandhout uit liet vuur gerukt?' (Zacharia 3:1 en 2).
- 'En ik hoorde een luide stem in de hemel zeggen: Nu is verschenen het heil en de kracht en het koningschap van onze God en de

macht van zijn Gezalfde; *want de aanklager van onze broeders, die hen dag en nacht aanklaagde voor onze God, is nedergeworpen*' (Openbaring 12:10).

De verleider

De satan wordt de verleider of verzoeker genoemd, omdat hij, heel subtiel, de mens op slangachtige wijze met zijn listen misleidt:

- 'Ik vrees, dat misschien, *zoals de slang met haar sluwheid Eva verleidde*, uw gedachten van de eenvoudige en loutere toewijding aan Christus afgetrokken zullen worden' (2 Corinthiërs 11:3).
- 'En de grote draak werd op de aarde geworpen, *de oude slang*, die genaamd wordt duivel en de satan, *die de gehele wereld verleidt*; hij werd op de aarde geworpen en zijn engelen met hem' (Openbaring 12:9).

De verwoester

De satan wordt ook als 'de verwoester' aangeduid. Vol van haat tegen God en diens werk presenteert hij zich als de god van de verwoesting. 'Verwoester' is dan ook de betekenis van de Hebreeuwse en Griekse naam waarmee hij in de Openbaring wordt aangeduid:

- ‘En zij hadden staarten als schorpioenen en angels, en in hun staarten was hun macht om de mensen schade toe te brengen, vijf maanden lang. Zij hadden over zich als koning de engel des afgronds; *zijn naam is in het Hebreeuws Abaddon en in het Grieks heeft hij tot naam Apollyon*’ (Openbaring 9: 10 en 11).
- ‘Ook u, hoewel gij dood waart door uw overtredingen en zonden, waarin gij vroeger gewandeld hebt overeenkomstig de loop dezer wereld, *overeenkomstig de overste van de macht der lucht, van de geest, die thans werkzaam is in de kinderen der ongehoorzaamheid*’ (Efeziërs 2:1 en 2).

De god dezer wereld

Deze titel geeft aan dat de vijand grote invloed uitoefent op de maatschappij waarin wij leven; heel de wereld ligt onder zijn beslag:

- ‘Nu gaat er een oordeel over deze wereld; nu zal *de overste dezer wereld* buitengeworpen worden’ (Johannes 12:31).
- ‘.....ongelovigen, wier overleggingen *de god dezer eeuw* met blindheid heeft geslagen, zodat zij het schijnsel niet ontwaren van het evangelie der heerlijkheid van Christus, die het beeld Gods is’ (2 Corintiërs 4:4).

De overste van de macht der lucht

Deze titel duidt aan dat de satan heer is van een goed georganiseerd leger van dienaren, die zijn vernietigende plannen uit moeten voeren:

Zijn werk

Wie de vijand van God en de mens wil weerstaan, zal moeten weten wat zijn manier van werken is. Welke plannen de boze smeedt. Gods kinderen moeten met zijn werkwijze bekend zijn:

- ‘.....opdat de satan op ons geen voordeel mocht behalen. *Want zijn gedachten zijn ons niet onbekend*’ (2 Corintiërs 2: 10 en 11).

Hij veroorzaakt lijden

- ‘.....Jezus van Nazaret, hoe God Hem met de Heilige Geest en met kracht heeft gezalfd. Hij is rondgegaan, weldoende en genezende allen, *die door de duivel overweldigd waren*; want God was met Hem’ (Handelingen 10:38).

Hij injecteert misleidende gedachten

- ‘En onder de maaltijd, *toen de duivel reeds Judas, Simons zoon Iskariot, in het hart had gegeven*

Hem te verraden, stond Hij.... van de maaltijd op.....' (Johannes 13:2 en 3).

- 'Maar Petrus zeide: Ananias, *waarom heeft de satan uw hart vervuld om de Heilige Geest te bedriegen* en iets achter te houden van de opbrengst van het stuk land?' (Handelingen 5:3).

Hij neemt goddelijke gedachten weg

- 'Dit zijn degenen, die langs de weg zijn: waar het woord gezaaid wordt, en zodra zij het horen, *komt terstond de satan en neemt het woord, dat in hen gezaaid is, weg*' (Marcus 4:15).

Hij verblindt de ongelovigen

-ongelovigen, wier overleggingen de god dezer eeuw met *blindheid heeft geslagen*, zodat zij het schijnsel niet ontwaren van het evangelie der heerlijkheid van Christus, die het beeld Gods is' (2 Corintiërs 4:4).

Hij verdrukt Gods dienstknechten

- 'Simon, Simon, zie, *de satan heeft verlangd ulieden te ziften als de tarwe*, maar Ik heb voor u gebeden, dat uw geloof niet zou bezwijken' (Lucas 22:31 en 32).

- 'Daarom is mij, opdat ik mij niet te zeer zou verheffen, een doorn in het vlees gegeven, *een engel des satans, om mij met vuisten te slaan*, opdat ik mij niet te zeer zou verheffen' (2 Corintiërs 12:7).

Hij weerstaat het werk van God

- 'Wij, of liever: ik, Paulus, heb namelijk een en andermaal tot u willen komen, *doch de satan heeft het ons belet*' (1 Thessalonicenzen 2:18).

Hij manifesteert zich als een engel des lichts

- '*De satan zelf doet zich voor als een engel des lichts*. Het is dus niets bijzonders, indien ook zijn dienaren zich voordoen als dienaren der gerechtigheid; maar hun einde zal zijn naar hun werken' (2 Corintiërs 11: 14 en 15).

Hij inspireert tot valse leringen

- 'Maar de Geest zegt nadrukkelijk, dat in latere tijden sommigen zullen afvallen van het geloof, *doordat zij dwaalgeesten en leringen van boze geesten volgen*' (1 Timotheüs 4:1).

Hij manipuleert de samenleving

- ‘Wij weten, dat wij uit God zijn *en de gehele wereld in het boze ligt*’ (1 Johannes 5:19).

Zijn nederlaag

Hoewel de macht van het kwaad reëel is in deze wereld, werd met zijn ondergang al een begin gemaakt. Door Jezus Christus is satans macht in principe reeds gebroken. Gods kinderen mogen door geloof in die overwinning delen:

- ‘Want, indien door de overtreding van de ene de dood als koning is gaan heersen door die ene, veel meer zullen zij, die de overvloed van genade en van de gave der gerechtigheid ontvangen, *leven en als koningen heersen door de ene, Jezus Christus*’ (Romeinen 5:17).

basis studie

engelen

Ooit een engel gezien? Waarschijnlijk niet. In feite is dat ook niet nodig. Zij zijn Gods gezondenen, Gods boden. Ze zijn er om Gods kinderen te dienen; maar ze doen dat in alle stilte:

- ‘Zijn zij niet allen *dienende geesten, die uitgezonden worden* ten dienste van hen, die het heil zullen beërven?’ (Hebreeën 1:14).

Ons staan engelen ter beschikking die ons dienen met hun voorzieningen, hun bescherming. Voortdurend nemen ze daarvoor van de Vader hun orders in ontvangst:

- ‘Ziet toe, dat gij niet één dezer kleinen veracht. Want Ik zeg u, *dat hun engelen in de hemelen voortdurend het aangezicht zien van mijn Vader, die in de hemelen is*’ (Mattheüs 18:10).

Waar nodig zendt God zijn boden uit tot welzijn van zijn kinderen. Aan Hem het initiatief. Ook Jezus beseftte dat, getuige zijn uitspraak bij zijn gevangenneming:

- ‘Of meent gij, dat Ik mijn Vader niet kan aanroepen *en Hij zal mij terstond meer dan twaalf legioenen engelen terzijde stellen?*’ (Mattheüs 26:53).

Mededienaren

Een enkele maal laten engelen zich waarnemen. Zo’n verschijning kan soms een overrompelende ervaring zijn. Dan past echter bedachtzaamheid. We mogen ons niet door het bijzondere van zo’n openbaring in beslag laten nemen. Dat moest ook de apostel Johannes nog leren:

- ‘En ik, Johannes, ben het die deze dingen hoorde en zag. En toen ik ze

gehoord en gezien had, wierp ik mij neder voor de voeten van de engel, die ze mij toonde, om te aanbidden. Maar hij zeide tot mij: *Doe dat niet! Ik ben een mededienstknecht van u en van uw broederen, de profeten, en van hen, die de woorden van dit boek bewaren; aanbid God!* (Openbaring 22:8,9).

Geestelijke wezens

Engelen worden in de bijbel als geestelijke wezens beschreven. In tegenstelling tot de mens zijn ze niet afhankelijk van natuurlijke en fysieke omstandigheden. Ze kunnen zomaar verschijnen en ook weer verdwijnen. Hoewel engelen geesten zijn, kunnen ze een menselijke vorm aannemen om in de zichtbare wereld hun aanwezigheid kenbaar te maken:

- ‘En de twee engelen kwamen in de avond te Sodom. Lot zat in de poort van Sodom en toen Lot hen zag, stond hij op, ging hun tegemoet, boog zich neder met het aangezicht ter aarde, en zeide: Zie toch, mijne heren, neemt toch uw intrek in het huis van uw knecht....’ (Genesis 19:1-3).

Onsterfelijk

Engelen behoren tot een andere orde. Ze zijn onsterfelijk, ze kennen geen

geslachtelijkheid, en planten zich dan ook niet voort. Ooit legde Jezus de Sadduceeën uit, dat de gelovigen na de opstanding zouden zijn ‘als de engelen in de hemel’:

- ‘De kinderen dezer eeuw huwen en worden ten huwelijk genomen, maar die waardig gekeurd zijn deel te verkrijgen aan die eeuw en aan de opstanding uit de doden, huwen niet en worden niet ten huwelijk genomen. Want zij kunnen niet meer sterven; *immers, zij zijn aan de engelen gelijk* en zij zijn kinderen Gods, omdat zij kinderen der opstanding zijn’ (Lucas 20:34~36).

Talrijk

De Schrift laat zien, dat de engelen zeer talrijk zijn. Samen vormen zij een reusachtig, machtig leger. Geen wonder dan ook dat hun Schepper en Heer beschreven wordt als de ‘Here der heerscharen’:

- ‘*Duizendmaal duizenden* dienden hem en *tienduizend maal tienduizenden* stonden vóór hem’ (Daniël 7: 10).
- ‘...Hij zal Mij terstond meer dan *twaalf legioenen engelen* terzijde stellen’ (Mattheüs 26:53).

- 'En plotseling was er bij de engel *een grote hemelse legermacht*, die God loofde....(Lucas 2:13).
- 'Maar gij zijt genaderd tot de berg Sion, tot de stad van de levende God, het hemelse Jeruzalem, en tot *tienduizendtallen van engelen...*' (Hebreeën 12:22).

Rangorden

Aangezien orde een van de geestelijke wetten van de hemel is, mag men verwachten dat de engelen onderscheiden kunnen worden naar hun rang en taak:

- '... Jezus Christus, die aan de rechterhand Gods is, naar de hemel gegaan, *terwijl engelen en machten en krachten Hem onderworpen zijn*' (1 Petrus 3:21 en 22).
- 'Want in Hem zijn alle dingen geschapen, die in de hemelen en die op de aarde zijn, de zichtbare en de onzichtbare, *hetzij tronen hetzij heerschappijen, hetzij overheden, hetzij machten*; alle dingen zijn door Hem en tot Hem geschapen' (Colossenzen 1:16).
- '.... de sterkte zijner macht, die Hij heeft gewrocht in Christus, door Hem uit de doden op te wekken en Hem te zetten aan zijn rechterhand in de hemelse gewesten, *boven alle overheid en machten krachten*

heerschappij en alle naam, die genoemd wordt niet alleen in deze, maar ook in de toekomstige eeuw' (Efeziërs 1:19-21).

De engel des Heren

De wijze waarop 'de engel des Heren' wordt beschreven, onderscheidt hem van iedere andere engel. Hem wordt macht toegeschreven zonden te vergeven of toe te rekenen:

- '*Zie, Ik zend een engel vóór uw aangezicht*, om u te bewaren op de weg en om u te brengen naar de plaats, die Ik bereid heb. Neem u voor hem in acht en luister naar hem, wees tegen hem niet wederspanning, want hij zal uw overtredingen niet vergeven, *want mijn naam is in hem*' (Exodus 23:20 en 21).

De 'Engel des Heren' wordt in de Schrift aangeduid als de engel die het volk als Gods directe vertegenwoordiger redding brengt:

- 'In al hun benauwdheid was ook Hij benauwd, *en de Engel zijns aangezichts heeft hen gered*. In zijn liefde en in zijn mededogen heeft Hij zelf hen verlost en Hij hief hen op en droeg hen al de dagen van ouds' (Jesaja 63:9).

Aartsengelen

Michaël wordt als een 'aartsengel' voorgesteld. Als de eerste en belangrijkste engel. Als aanvoerder van Gods engelenleger:

- 'Maar *Michaël, de aartsengel*, durfde, toen hij met de duivel in twist gewikkeld was over het lichaam van Mozes, geen smadelijk oordeel uitbrengen, doch hij zeide: De Here straffe u!' (Judas 9).
- 'Want de Here zelf zal op een teken, *bij het roepen van een aartsengel* en bij het geklank ener bazuin Gods, nederdalen van de hemel, en zij, die in Christus gestorven zijn, zullen het eerst opstaan'
(1 Thessalonicenzen 4:16).

Ook de engel Gabriël - hoewel niet als aartsengel aangeduid - komt als een van de belangrijkste engelen naar voren. Deze engel bevindt zich in Gods onmiddellijke tegenwoordigheid en brengt de mens ook diens boodschappen over:

- 'Terwijl ik nog sprak in het gebed, *kwam de man Gabriël, die ik tevoren gezien had in het gezicht, in ijlende vlucht vlak bij mij...* en sprak met mij en zeide: Daniël, nu ben ik uitgegaan om u een klaar

inzicht te geven' (Daniël 9:21 en 22).

- 'En de engel antwoordde en zeide tot hem (tot Zacharias, de toekomstige vader van Johannes de Doper): *Ik ben Gabriël, die voor Gods aangezicht sta, en ik ben uitgezonden om te spreken* en u deze blijmare te verkondigen' (Lucas 1:19).

Cherubs en serafs

De Schrift noemt twee afzonderlijke 'klassen' engelen, met een specifieke taak:

- 'En Hij verdreef de mens en Hij stelde ten oosten van de hof van Eden *de cherubs met een flikkerend zwaard*, dat zich heen en weer wendde, om de weg tot de boom des levens te bewaken' (Genesis 3:24).
- '*Serafs stonden boven Hem*; ieder had zes vleugels: met twee bedekte hij zijn aangezicht, met twee bedekte hij zijn voeten en met twee vloog hij. *En de een riep de ander toe: Heilig, heilig, heilig is de Here der heerscharen*, de ganse aarde is van zijn heerlijkheid vol. En de dorpelposten beefden van het luide roepen en liet huis werd vervuld met rook' (Jesaja 6:2-4).

Aanbidding

Engelen ervaren voor alles de behoefte om God te aanbidden, het ligt in hun aard. Daartoe werden zij immers ook geschapen:

- ‘Gij toch zijt alleen de Here, Gij hebt de hemel, de hemel der hemelen en al zijn heer gemaakt, de aarde en al wat daarop is; ja, Gij geeft hun allen het leven, en *het heer des hemels buigt zich voor U neder*’ (Nehemia 9:6).

Bekrachtiging

Engelen zijn dienende geesten, die de Heer uitzendt om zijn kinderen bij te staan. Zo zond God zijn engelen om Jezus te ondersteunen na diens verzoeking in de woestijn gedurende veertig dagen:

- ‘Toen liet de duivel Hem met rust en zie, *engelen kwamen en dienden Hem*’ (Mattheüs 4:11).

Ook bij zijn verzoeking in de hof van Getsemane werd Jezus door een engel ondersteund:

- ‘En Hem verscheen een engel uit de hemel om Hem kracht te geven’ (Lucas 22:43).

Bescherming

Engelen worden uitgezonden om Gods volk te bewaren en te beschermen, hun respijt te geven voor komende verdrukking:

- ‘En ik zag een andere engel opkomen van de opgang der zon, hebbende het zegel van de levende God; en hij riep met luider stem tot de vier engelen, aan wie gegeven was aan de aarde en de zee schade toe te brengen, en hij zeide: *Brengt geen schade toe aan de aarde, noch aan de zee, noch aan de bomen, voordat wij de knechten van onze God aan hun voorhoofd verzegeld hebben*’ (Openbaring 7:2 en 3).

Uitredding

God zendt zijn engelen uit om zijn volk uit te redden:

- ‘Toen riepen wij tot de Here, en Hij hoorde onze stem, *zond een engel en leidde ons uit Egypte*’ (Numeri 20:16).
- ‘De Engel des Heren *legert Zich rondom wie Hem vrezen, en redt hen*’ (Psalm 34:8).
- ‘Geen onheil zal u treffen, en geen plaag zal uw tent naderen; want *Hij zal aangaande u zijn engelen gebieden, dat zij u behoeden op al uw wegen; op de handen zullen zij*

u dragen, opdat gij uw voet niet aan een steen stoot' (Psalm 91:10-12).

Ondersteuning

Engelen ondersteunen ook de gebeden van Gods kinderen:

- 'En er kwam een andere engel, die met een gouden wierookvat bij het altaar ging staan, *en hem werd veel reukwerk geschonken om het te geven, met de gebeden van alle heiligen, op het gouden altaar voor de troon.* En de rook van het reukwerk, mét de gebeden der heiligen, steeg uit de hand van de engel voor Gods aangezicht op' (Openbaring 8:3 en 4).

Begeleiding

Engelen staan ook de gelovigen ten dienste in het uur van hun dood:

- 'Het geschiedde, dat de arme stierf en *door de engelen gedragen werd in Abrahams schoot*' (Lucas 16:22).